

ansat i en Alder, som ligger forud for den Alder, man ellers regner for Normalalderen for Ansættelse. Det er nemlig saaledes, at efter 4—5 Mars Virksomhed som Timelærer med en Løn af 60 Dre Timen, eller 1036 Kroner 80 Dre aarlig, faar Læreren i Reglen fast Ansættelse med en Begyndelsesløn af 1400 Kr. i en Gennemsnitsalder af 31½—34½ Aar (almindeligvis ere de altsaa Familie-fædre i det Øjeblik, de ansættes), medens den Mand, jeg nævnte, derimod er ansat i en Alder af 27 Aar og for saa vidt er heldigere stillet end Gennemsnittet af hans Kammerater. Havde han været stillet paa samme Maade som de ved Ansættelsen, saa vilde han i dette Øjeblik i Stedet for 1732 Kroner kun have haft 1457 Kroner 60 Dre at oppebære. For de mange, der kun have 1400 Kroner eller derunder, stiller Forholdet sig selvfølgelig endnu vanskeligere. Med ganske tarvelige Udgifter til Husleje, Jødemidler, Læge, Medicin, Beklædning, Lys, Brændsel, Skatter o. s. v., alt hvad der er nødvendigt, bliver der ikke en Dre tilovers til Anskaffelse af f. Eks. Bøger eller til noget som helst Hold af Uviser, ikke en Dre til Vedligeholdelse eller Anskaffelse af Bohave eller til nogen Hjælp for Husmoderen — Bøge til Hjælp er det umuligt at tænke paa. Bøge saa lidt bliver der en Drettilovers til at være Medlem af nogen Forening eller til Fornøjelser. Uforudsete Udgifter og Udtag paa Gæld, som den Slags Menuetter meget tit maa gøre, medens de uddanne sig, eller medens de ere Timelærere, er ogsaa Klubber, som staa fuldstændig blanke. Alle disse Ting — af hvilke vel de fleste maa siges at være en Art Livsforudsætning, om end maaft indensfor en forholdsvis snæver Maalestok for Menneker i denne Stilling — alle disse Ting ere en stor Del af de Lærere, som arbejde ved Københavnske Almueskoler, for største Delen afstaaende fra. Lærerne selv have da ogsaa haft en Fornemmelse deraf. Det er vist ikke mere end et Aarstid siden, eller knap nok det, at 500 Lærere og Lærereinder fra Københavns Kommuneskoler indgik til Kultusministeren med et Andragende om at faa deres Aar forbedrede. Kultusministeriet henvendte sig saa til Skoledirektionen i København for at ætse dens Svar paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der var Anledning til at støtte disse Lærere fra Statens Side; og det hedder i det Svar, som den Gang sendtes fra Skoledirektionen: „Den skal erkende, at Lærerepersonalets Lønninger, selv om de maa betegnes som forsvarelige, dog, naar Hensyn tages til Københavnske Forhold, ingenlunde ere saa gunstige, at der ikke er god Høje til at ønske en forøget Indtægt tilveje-

bragt.“ Det vil let indses, at i det dæmpeede officielle Sprog, hvori man taler, naar det som her er en Kommune, der taler, som umulig kan sige, at den ikke forsvarelig har sørget for sine Lærere, betyde disse Ord, at der er al god Grund for Staten til at træde hjælpende til. Denne Sags Historie har haft et eget Bræg her hjemme. Det er ikke en halv Snes Aar siden, at man i Finansudvalget var enig med Finansministeren om, at Sagen burde fremmes, men den strandede saa den Gang paa, at den Tids Skoledirektion, da den blev spurgt, ikke mente, at der var Grund for Staten til at hjælpe Københavns Lærere. S. Aarenes Løb har Skoledirektionen — og vel med fuld Høje — skiftet Mening; men samtidig er det mærkelige hændt, at man fra Kultusministeriets Side blev følgere og følgere, og sidste Gang Sagen var fremme, i Fjor, lod Svaret fra Ministerbænken temmelig afvisende. Det er derfor, jeg har ment, at der nu, da der paa dette Punkt er sket en Forandring, kunde være Anledning til at henlede Opmærksomheden igen paa denne Sag, og jeg vil derfor spørge den højtærede Kultusminister, om han ikke anser det for naturligt, at denne Sag, som saa mange andre Sager, nu kunde have fuldbendt sit Kresløb og være bragt tilbage til det Standpunkt, den stod paa, da Finansudvalget og Ministeriet i sin Tid vare enige om, at Sagen burde fremmes. Jeg vil bede det Udvalg, der eventuelt nedsettes, at tage Sagen op til Forhandling i sin Midte, og jeg ubeder mig ogsaa fra den ærede Ministers Side den Støtte for Gennemførelsen deraf, som jeg tror, at Sagen, alt vel overvejet, kan gøre Krav paa, naar man tænker paa alle de Forhold, jeg har fremdraget: Kommunens alvorlige Bestrebelse, Lærernes mindre tilfredsstillende Stilling og den Ubefaling, alle Autoriteter have givet Sagen.

Bjerre: Naar man gennemser Finanslovsforslaget, saaledes som det her ligger for os, skulde man ikke tro, at det var et Forslag til en Finanslov for et Land, som kristelig og redelig enærer sig af Agerbrug og Fisteri. Ser man paa de Poster, som berøre det egentlige Agerbrug, vil man finde, at de ere ganske forvindende i Sammenligning med andre Poster. Man kan regne maaft et Par Hundreduusind Kroner dertil. Jeg vil nu slet ikke tale om alle de mange krigeriske Udgifter, der ikke tyde paa et kristeligt Levned, men selv Tilskuddet til jaadanne andre fredelige Øyler som det kongelige Teater, tekniske Skoler, Realskoler, overgaar langt Tilskuddet til Landbruget.